

Категорія справи № 1504/492/12: Кримінальні справи (до 01.01.2019); Злочини у сфері службової діяльності; **Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.**

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **05.02.2014**. Забезпечено надання загального доступу: **07.02.2014**.

Дата набрання законної сили: **10.01.2014**

Номер судового провадження: **не визначено**

Номер кримінального провадження в ЄРДР: **не визначено**

Березівський районний суд Одеської області

вул. Миру 17 м. Березівка Березівський район Одеська область Україна 67300

25.12.2013

Справа № 1504/492/12

В И Р О К

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

25 грудня 2013 р.

м. Березівка

Березівський районний суд Одеської області у складі:

Головуючого судді Лебединського С.Й.,

при секретарях Мостова Т.В., Головченко В.М., Горак І.В., Ткачук В.В.,

за участю:

прокурора Васютинського О.С., Доброжана А.І., Гушана В.А., Тимчука Д.О.,

захисника підсудного адвоката ОСОБА_1,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду кримінальну справу про обвинувачення ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця м. Злинка, Новозибківського району, Брянської області, РФ, росіянина, громадянина України, із н/вищою освітою, раніше працював інспектором Одеського регіонального відділу по обслуговуванню споживачів електроенергії структурного підрозділу «Енергозбут» Одеської залізниці, на час розгляду справ и працює у ТОВ «Спецінформ безпека» на посаді охоронця, одруженого, має на утриманні сина ОСОБА_3 ІНФОРМАЦІЯ_3, раніше не судимого, що мешкає по АДРЕСА_2

у скоєні злочину передбаченому ч.2 ст.368 КК України.

в с т а н о в и в:

ОСОБА_2 органом досудового слідства обвинувачується у тому, що він будучи посадовою особою інспектором Одеського регіонального відділу по обслуговуванню споживачів електроенергії структурного підрозділу «Енергозбут» Одеської залізниці, отримав хабар за виконання на користь того, хто дає хабар, будь якої дії, з використанням наданих йому повноважень, з кваліфікуючою ознакою отримання хабару посадовою особою, поєднане з вимаганням хабару, в сумі 1500 гривень, які він отримав 31 серпня 2010 р. у АДРЕСА_3, від ОСОБА_4.

У судовому засіданні ОСОБА_2 свою вину не визнав та пояснив суду, що до нього неодноразово зверталось подружжя ОСОБА_4 і її чоловік ОСОБА_5 з метою заміни лічильника електричної енергії у належній їм квартирі АДРЕСА_3 При цьому він відмовлявся від виконання робіт по заміні лічильника. Проте, піддавшись чисельним проханням подружжя він погодився на виконання робіт. По умовам домовленості між ними він за свої власні кошти придбає на базарі необхідний лічильник, привезе його до квартири подружжя ОСОБА_5 і здійснить заміну лічильника. Вартість його роботи складала 1500 гривень, до яких входило придбання ним лічильника, демонтаж старого лічильника і установка нового. 31 серпня 2010 р. після дзвінка ОСОБА_4 він прийшов до її квартири, виконав роботи за домовленістю, записав покази старого лічильника на чистому бланку і роз'яснив порядок оформлення нового лічильника та подальші дії ОСОБА_4. Будь якого акту про порушення правил користування електричною енергією не складав і у подальшому у приміщенні квартири ОСОБА_4 не сплював. Отримавши розрахунок від ОСОБА_4 за

виконані роботи, він при виході з її квартири був затриманий працівниками міліції. Також, ОСОБА_2 показав суду, що будучи електриком зі стажем неодноразово допомагав мешканцям району у придбанні, заміні лічильників, іншим роботам пов'язаним із електрикою у будинках. Крім цього посилався на тривалі стосунки інтимного характеру із ОСОБА_4 і бажання припинити їх, в зв'язку з чим вона вирішила помститись йому.

Допитана у судовому засіданні ОСОБА_4 показала суду, що 17 серпня 2010 р. підсудний увірвався у її квартиру, вчинив перевірку електролічильника, виявив пошкодження лічильника вчинене її чоловіком ОСОБА_5 під час ремонту, склав акт про порушення, та погрожуючи великими штрафними санкціями і звільненням її чоловіка з роботи вимагав хабар у 3000 тисячі гривень. У подальшому вона неодноразово як сама так і разом із своїм чоловіком ОСОБА_5 приходили до дому ОСОБА_2 з метою переконати останнього замінити лічильник і зменшити суму хабару. При цьому вона одразу до правоохоронних органів із заявою не зверталась, але вирішила з власної ініціативи зафіксувати розмови із ОСОБА_6 на власний мобільний телефон. ОСОБА_2 відмовлявся, а потім погодився і по умовам їхньої домовленості він повинен був вибрати і за власні кошти придбати електролічильник, привезти його до квартири ОСОБА_4, зняти старий пошкоджений лічильник і установити придбаний. За всі перелічені дії вони визначились із сумою оплати йому у 1500 гривень. Для розрахунку із ОСОБА_2 вона була вимушена взяти в банку кредит у 3000 гривень. Далі вона вирішила звернутись до райвідділку де написала відповідну заяву представила документи на кредит в банку, мобільний телефон із записом розмов із ОСОБА_2. 31 серпня 2010 р. вона зателефонувала ОСОБА_2 і попросила його прийти і провести роботи по заміні електролічильника. Прийшовши до неї ОСОБА_2 не побачив вдома її чоловіка і одразу вирішив піти від неї, але вона знову ж йому зателефонувала і переконала повернутись. Повернувшись до неї ОСОБА_2 замінив лічильник, передав їй квитанцію на придбання нового лічильника і записав покази старого лічильника. Також вона порвала на дрібні часті акт переданий їй ОСОБА_2, про порушення правил користування електричною енергією, але той вирішив його спалити. Отримавши розрахунок поміченими працівниками міліції грошима ОСОБА_2 покинув її квартиру. Після затримання ОСОБА_2 у її квартирі були виявлені старий лічильник замінений ОСОБА_2. новий лічильник, квитанція на придбання лічильника та попіл у попільниці із фрагментом аркушу. При цьому ОСОБА_4 у своїх показаннях постійно називала ОСОБА_2 «ОСОБА_2», посилаючись на те, що так його завжди називала, але не пояснюючи саме з якого часу і з яких підстав. Крім цього вона не пояснила суду звідки у неї телефон і адреса місця проживання ОСОБА_2. та чи перебувала вона з ним у стосунках раніше.

Допитаний у судовому засіданні свідок ОСОБА_5 показав суду, що про перевірку лічильника та виявлені порушення дізнався зі слів дружини ОСОБА_4. Свідок підтвердив, що на прохання дружини неодноразово приходив як разом із нею, так і особисто до будинку ОСОБА_2 з метою переконати останнього виконати роботи по заміні лічильника. Запис їхніх розмов із ОСОБА_2 також проводились за її ініціативою і на її власний мобільний телефон. Кредит в банку вони дійсно брали так як необхідні були кошти для матеріальної допомоги на лікування хворого батька. Про проведення у їхній квартирі огляду та затримання ОСОБА_2 він також дізнався зі слів дружини. Також свідок вказував, що через свою постійну занятість він не зміг самостійно поїхати до Енергозбуту Одеської залізниці, та з'ясувати умови заміни лічильника зі старого на новий, та наслідки у разі виявлення ними порушення правил користування електричною енергією.

Допитані у судовому засіданні свідки ОСОБА_7, ОСОБА_8, ОСОБА_9, ОСОБА_10, ОСОБА_11. ОСОБА_12. ОСОБА_13, ОСОБА_14 ОСОБА_15, ОСОБА_16, ОСОБА_17, ОСОБА_18, ОСОБА_19. ОСОБА_20, ОСОБА_21, ОСОБА_22 безпосередніми свідками досліджуваних судом подій не були і всі обставини справи свідкам відомі лише з розповідей ОСОБА_4.

Також орган досудового слідства у якості доведеності вини ОСОБА_2 посилається на:

- висновок криміналістичної експертизи відео-звукзапису від 25.11.2010 р.. за якою досліджені аудіо файли мають одну і ту само звукзапис, в ході якої перелічені фрази « я калитку привязываю». «все по взрослому, там тоже ж люди нормальные все поймут, войдут в положение», належать саме ОСОБА_2.

/а.с.183-193/

-звукзапис із зафіксованими подіями від 28.08.2010 р., який був зроблений за власною ініціативою ОСОБА_4, з якої на думку обвинувачення вбачається що ОСОБА_2 мав отримати хабар саме за знищення акту перевірки та незастосуванню заходів впливу по виявленому порушенню правил користування електричною енергією.

/а.с.49-50, 87-90, т.2/.

Крім зазначеного, орган досудового слідства посилається на:

-заяву ОСОБА_4 від 31 серпня 2010 р. до райвідділку який вона повідомила про факт вимагательства у неї хабару ОСОБА_2 правоохоронний орган;

/а.с.8. т.1/

-акт огляду ОСОБА_4 і грошових коштів від 31 серпня 2010 р. яка добровільно надала гроші в сумі 1500 гривень по 50 гривень у кількості 30 штук;

/а.с.41-41, т.1/

-протокол помітки, огляду та вручення грошових коштів в сумі 1500 гривень, купюрами по 50 гривень у кількості 30 штук, які були помічені люмінесцентним олівцем із написом хабар та передані ОСОБА_4 для вручення ОСОБА_2;

/а.с.44-54 т.1/

-протокол добровільної видачі ОСОБА_2 інструментів від 31.10.2010 р., якими він провів заміну електролічильника у квартирі ОСОБА_4, чек на придбання лічильника, акт пломбування і заміни лічильника;

/а.с.55, т.1, а.с.152-155, 161, т.2/

-протокол огляду люмінесцентного олівця від 31.08.2010 р., яким були помічені гроші, у подальшому вручені ОСОБА_2 як хабар;

/а.с.56, т.1, а.с.150, 157 т.2/

-протокол про відібрання у ОСОБА_2 змивів з рук від 31.08.2010 р., згідно з яким у нього були зняті змиви з правої та лівої руки;

/а.с.60-61, т.1, а.с.151, 158, т.2/

-протокол добровільної видачі ОСОБА_2 грошей в сумі 1500 гривень;

/а.с.62-64, т.1/

-вилучені у ОСОБА_2 31.08.2010 гроші в сумі 1500 гривень;

/а.с.156. 160 т.2/

-протокол огляду місця події від 31.08.2010 р., за яким у квартирі АДРЕСА_1, де мешкає ОСОБА_4 був виявлений замінений лічильник та фрагмент аркуша;

-документи, а саме чек на придбання лічильника, акт опломбування та заміни лічильника, фрагмент аркуша з обгорілими краями на одній стороні якого є фрагмент надпису печатними літерами «Пре», а з іншого боку «ого», вилучені у квартирі ОСОБА_4, чеком квитанцією №6 і №7 на отримання грошових коштів в АБ «Експрес-банк» від 29.08.2010 р. в загальній сумі 3130 гривень.

/а.с.41, 152-155, 161 т.2/

-завірену копію наказу № 09/ос від 05.07.2010 р. про призначення ОСОБА_2 на посаду інспектора Енергозбуту Одеської залізниці;

/а.с.85, т.2/

-посадову інструкцію ОСОБА_2 №103 від 06.07.2010 р.

/а.с.126-130, т.2/

--копію розрахунку остаточної вартості на заміну однофазного приладу обліку по заявці споживача, затвердженого 29.04.2010 р. згідно якого вартість заміни приладу обліку складає 59 гривень 30 коп.

/а.с.53, т.2/

-роздруківку вхідних та вихідних дзвінків з телефонного номеру НОМЕР_1, яким користується ОСОБА_2, із зазначенням дислокації абонента в момент телефонних розмов в районі дії базових станцій смт Раухівка, Березіського району Одеської області, в період з 13-02 годин до 21-23 г-висновок криміналістичної експертизиодини, що спростовує версію ОСОБА_2, що він був у м. Одеса.

/а.с.118-120. Т.2/

-висновок криміналістичної експертизи спеціальних хімічних речовин №14509/31 від 10.11.2010 р. згідно якого на 30-ти грошових купюрах номіналом по 50 гривень, які були ОСОБА_2 добровільно видані є спец фарба від люмінесцентного олівця, яка має загально родову приналежність з люмінесцентним олівцем, який був виявлений на змивах з рук ОСОБА_2

/а.с.164-172, т.2

-копію кредитного договору, добровільно видану ОСОБА_4 №51973/06/К2 від 25.08.2010 р.. згідно з яки вона отримала гроші в АБ «Експрес-банк». З яких 1500 гривень були передані ОСОБА_2;

/а.с.201-206. т.2/

З огляду на наведені у якості підтвердження вини ОСОБА_2 докази суд дійшов до наступного висновку.

ОСОБА_4 у судовому засіданні неодноразово називала ОСОБА_2 саме «ОСОБА_2», при цьому вона знала його номер мобільного телефону та місце його проживання і не змогла пояснити звідки вона має всі ці відомості. У судовому засіданні на запитання підсудного не змогла пояснити з якою метою вона заходить на його вебсторінку у соціальній мережі «Однокласники», дивиться його фото, читає новини його життя та інше.

Дані обставини, на думку суду спростовують посилання ОСОБА_4, що ОСОБА_2 раніше був їй не знайомий і вперше увірвався у її квартиру 17.08.2010 р.. а навпаки свідчать про існування стосунків між ними раніше.

Також, суд критично оцінює обставини за якими проходила «домовленість на отримання хабару» між ОСОБА_4 і ОСОБА_2. Виходячи з обвинувачення пред'явленого органом досудового слідства ОСОБА_2, подружжя ОСОБА_4 неодноразово разом і поодиночі приходили до нього до дому і наполегливо схиляли його до придбання ним нового лічильника та заміни лічильника, при цьому придбання нового лічильника мало бути вчинено саме за власний ОСОБА_2 рахунок.

Суд вважає, що викладені обставини свідчать про те, що домовленість між подружжям та ОСОБА_2 була направлена на придбання ним лічильника за власний рахунок і на його заміну у подальшому.

Суд, при цьому критично оцінює посилання органу досудового слідства, що подружжя неодноразово приходило до підсудного домовлятися про зменшення розміру хабару та незастосування негативних наслідків порушення правил користування електричною енергією подружжям. Як встановлено у судовому засіданні з цього приводу, свідок ОСОБА_5 сам є працівником Одеської залізниці і його місце роботи розташоване неподалік від Енергозбуту, де на той час працював ОСОБА_2. Така обставина свідчить про можливість свідка самому прийти до інспектора Енергозбуту, та справитись щодо заміни лічильника і можливих наслідків порушення ним правил користування електричною енергією.

Також, суд вважає не доведеним органом досудового слідства мету свідка ОСОБА_4, яка за власною ініціативою проводить запис розмов із підсудним при цьому до правоохоронного органу за захистом не звертається і про вчинення ним відносно неї протиправних дій заяву не подає.

Суд вважає не доведеним посилання органу досудового слідства, що для вручення ОСОБА_2 хабару подружжя вимушено було взяти у банківській установі кредит. Як свідчить з пояснень подружжя у ОСОБА_4 хворів батько і їм потрібно було підтримати його матеріально на операцію та лікування.

З огляду на наведене суд вважає, що свідки ОСОБА_4 і ОСОБА_5 своїми діями фальсифікували обставини взаємовідносин із ОСОБА_2 і під прикриттям допомоги ним по придбанню та заміні старого лічильника штучно створювали обвинувачення проти нього, здійснюючи запис розмов на мобільний телефон ОСОБА_4.

Аналізуючи показання інших свідків обвинувачення суд приходять до висновку, що жодний зі свідків не був очевидцем подій, які відбувались з участю подружжя ОСОБА_4 та ОСОБА_2. а все, що кожен з них пояснював у судовому засіданні є те, що свідок чув від ОСОБА_4 у різних обставинах.

Таки покази на думку суду є недопустимими для обвинувачення особи, оскільки здобуті із порушення вимог КПК України 1960 р..

При цьому суд звертає увагу на показання сестер ОСОБА_24 і ОСОБА_9, за якими сестри є сусідками подружжя ОСОБА_4. Однак свідок ОСОБА_24 стверджувала, що ОСОБА_4 приходила до неї додому 17.08.2010 р. розповісти про протиправні дії з боку ОСОБА_2 після обіду, а свідок ОСОБА_9, стверджувала, що ОСОБА_4 приходила до неї у цей же день але до обіду і повідомляла лише про те, що ОСОБА_2 має до неї прийти. Про нібито протиправні дії вона дізналась лише на наступний день. Проте, сама ОСОБА_4 проти її приходу до дому сестер ОСОБА_9 взагалі заперечувала.

Суд вважає, що проведені записи на мобільний телефон ОСОБА_4 є порушення чинного законодавства і вони не можуть бути використані для обвинувачення особи.

Так, згідно ч.2 ст.8 Закону України «Про оперативно розшукову діяльність» застосування технічних засобів отримання інформації проводиться за рішенням суду. прийнятим за поданням керівника відповідного підрозділу. У разі задоволення подання на застосування технічних засобів складається протокол з відповідними додатками який може бути використаний як джерело доказів у кримінальному судочинстві.

Також, рішенням Конституційного суду України від 20 жовтня 2011 р. N 12-рп/2011

обвинувачення у вчиненні злочину не може ґрунтуватися на фактичних даних, одержаних в результаті оперативно-розшукової діяльності уповноваженою на те особою без дотримання конституційних положень або з порушенням порядку, встановленого законом, а також одержаних шляхом вчинення цілеспрямованих дій щодо їх збирання і фіксації із застосуванням заходів, передбачених Законом України "Про оперативно-розшукову діяльність" або особою, не уповноваженою на здійснення такої діяльності

З огляду на наведене використання звукозапису і як наслідок висновки криміналістичної експертизи з цього приводу, представлені органом досудового слідства як докази вини ОСОБА_2 не можуть використані судом і підлягають виключенню з обсягу доказів як такі що отримані з порушення порядку встановленому Законом.

Суд також критично оцінює посилання органу досудового слідства на висновок криміналістичної експертизи №302 від 12 листопада 2010 р.. за яким реквізити на фрагменті аркушу вилученого 31.08.2010 р. в кв.АДРЕСА_3 і на документах (бланках актів обстеження електроустановок споживача електричної енергії) співпадають по загальним ознаками. А саме формі, конфігурації, розміру печатних літер і по їхньому взаємному розташуванню.

На думку суду співпадання фрагменту аркушу бланка із іншими бланками актів обстеження електроустановок споживача електричної енергії повинні співпадати між собою, але дана обставина не свідчить що фрагмент аркушу є саме фрагментом акту перевірки споживання електричної енергії у квартирі ОСОБА_4, а не звичайним чистим бланком.

Суд також критично оцінює посилання органу досудового слідства на інші документи, які жодним чином не підтверджують вчинення ОСОБА_2 інкримінованого йому злочину за ч.2 ст.368 КК України.

Суд також оцінює критично посилання органу досудового слідства на характеристику ОСОБА_2. за якою він характеризується негативно, як нелюдимий, невідкритий, та такий що зловживає спиртними напоями.

В супереч викладеному в матеріалах справи /а.с.124, 165, 211-213/ містяться характеристики з місця роботи та проживання ОСОБА_2, за якими він характеризується виключно з позитивної сторони.

З огляду на вищенаведене суд вважає, що органом досудового слідства не зібрані безпосередні, об'єктивні та переконливі докази вини ОСОБА_2 у скоєнні злочину за ч.2 ст.368 КК України.

Згідно до положень ч.2 ст.327 КПК України 1960 р. обвинувальний вирок не може ґрунтуватись на припущеннях.

На думку суду всі обставини якими доводяться вина ОСОБА_2 є або припущення або докази здобуті з порушенням процесуального порядку їхнього отримання.

Згідно ст.62 Конституції України обвинувачення особи не може ґрунтуватись на доказах отриманих незаконним шляхом, а також на припущеннях. Всі сумніви відносно доведеності вини особи повинні тлумачитися на його користь.

Таким чином суд вважає, що все вищенаведене виключає в діях ОСОБА_2 ознаки злочину за ч.2 ст.368 КК України.

Керуючись ст.321, 323, 324 КПК України 1960 р., суд -

з а с у д и в:

ОСОБА_2, який обвинувачується за ч.2 ст.368 КК України - в зв'язку з відсутністю у його діях складу злочину - в и п р а в д а т и.

Запобіжний захід підписку про невиїзд обрану до ОСОБА_2 - скасувати.

Судові витрати по справі за проведення експертиз в сумі 5423 гривні віднести за рахунок Держави України.

Речові докази по справі у виді грошових коштів в сумі 1500 (одна тисяча п'ятсот) гривень повернути виправданому ОСОБА_2,

Речові докази у виді зразків спец олівця, змивів з долонь ОСОБА_2,DVD і CD диски, фрагмент акту, замінений лічильник із розбитим склом залишити приєднаними до матеріалів справи, а після набрання вироку чинності знищити.

Чек на придбання лічильника на суму 170 гривень, чек квитанцію №6 і №7 на отримання коштів в Експресс-банке залишити в матеріалах справи.

На вирок може бути подана апеляція до апеляційного суду Одеської області на протязі 15 п'ятнадцяти діб з моменту його проголошення.

Суддя _____